

Városi nyulak - A színház és cirkusz határán

[rizsa](#) | 2010. július. 27., kedd 10:55

A Cirkusz és Utcaszínház Fesztivál fő fogása a korábban már Budapesten és Franciaországban is nagy sikerrel bemutatott Urban Rabbits volt. A koprodukciós előadás a cirkusz és a színház határán jól illeszkedett a majdnem két hetes rendezvénysorozatba.

Ha meglátok egy cirkuszi sátrat nem tudok jóra gondolni. Biztos a rossz tapasztalat s a gyermekkori sérülésem teszi a kertvárosi vurstliból. Emlékszem az éhező elefánt és a fogatlan oroszlán produkciójára és Zoli bohócra a kempingbringán.

Csak vicceltem. Ez más, ez nem vurstli Hölgyeim és Uraim. Itt ma az európai modern artistaképző, a Francia Cirkuszkadémia előadása látható!

Gondolom láttak már artista számot, rendkívül izgalmas, látványos, de valahol a legmélyén száraz és elcsépett. Járunk cirkuszba? Nem igazán ugye? Pont e miatt talán...

Igen erre vártunk, hogy végre egy új generáció újrírja az évszázados pagonyba süllyedő artista szemléletet -ha egyáltalán van olyan- mert ilyet nem láttunk még, legalábbis Pécsen.

A Krétakör művészeti vezetője (Schilling Árpád) rendezésében, kommersz kerettörténetre épült előadást valóban ellensúlyozta a 16 fiatal, avantgard kiállása. A

megszokott orosz sztreccs cirkuszi-flitteres „jégrevû” jelmez helyére beült a kényelmes urbánus, utcai viselet. Adidas és Pumacsukák a póznán és kötélén. Egy kis szakadt melegítőnadrág és a legforróbb szerelmi vallomás. Azon kívül hogy beülős póznát és kötelet meg fehér kontrás bringát láttam, nem a cirkusz jut eszembe először. Először a Színház, aztán hogy ügyesek, s csak ezek után hogy Artisták. Tetszik. Átlag életkor 27 év a sátorban. Nyugodtság, pár némán büfiző csecsemő a vállakon, felszabadult jókedv, kintről óriás szél a leghatásvadásabb jelenet pillanatában...

Sajnos fotózni (és telefonálni) nem lehetett, ezt ki is kötötte Kardos József a Hungarofest pécsi munkatársa, két nyelven az előadás elején: Plíz if you hev kamera, dont júz it, if you hev a mobájlifón szviccs off.

Az óvintézkedés működött, nem volt fürelízes nokia hang, „hello mi újság mi éppen cirkuszban vagyunk” telefonáló és nem volt fotózó japán turista sem.

Ellenben volt élő zene, szuper hangosítással, a zenészek (kik egyben az artisták voltak!) által komponált számokkal, dobszólo és tubamonológ, ahol a hangszeres tudás hiányát olyan szépen elsimította Schilling Úr, hogy a megfelelő helyre illesztette ezeket. Még egy bringás bohóc borulását is felülmúlta a geg. Eltalált rendezés és tehetséges végzős évfolyam, mely most spóraszerűen száll szét Európában, új úttörőként egyelőre kis ösvényt vágva az underground színházi kultúrában. Ez így jó ahogy van...bokorba lökve az artista képzés dudva szabályait